

Părintele Mihai Negrean a întrerupt pomenirea episcopului ecumenist al Sălajului

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.Amin!

Slavă Sfintei și Celei de o Ființă și de Viață Făcătoarei și Nedespărțitei Trinități

totdeauna acum și pururea și-n vecii vecilor.

Mărturisire de credință ortodoxă.

Subsemnatul Preot Mihai Negrean, paroh al Parohiei Ortodoxe cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” din satul Drighiu, aduc la cunoștință Preasfinției Voastre, Preasfințitului Părinte Episcop Petroniu că începând de azi 24 martie 2024, încetez comuniunea cu Preasfinția Voastră prin nepomenirea la niciuna din slujbele oficiate de mine.

Consider sinodul din Creta a fi eretic, iar pe cei ce l-au aprobat, părtași la erezia/panerezia ecumenismului, propovăduită de sinodul din Creta și de către cei ce au participat la acesta și l-au aprobat, prin luare de act, în cadrul sesiunii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Măsura nepomenirii la slujbe a ierarhului părtaș la erezie este permisă de către canonul 31 Apostolic, de către canonul 15 I-II din Constantinopol (anul 861), de canonul 11 al Sinodului din Cartagina și de practica Bisericii de-a lungul secolelor în situații în care episcopul cade și persistă în erezie sau în părtășie cu erezia, care permit preotului să se îngrădească de erezia propovăduită pe față de către episcop, **înainte ca acesta să fie cercetat de către un sinod.** Cum preotul are

dreptul de a se îngrădi de erezia episcopului, rezultă clar că și credincioșii au dreptul de a-l urma pe acel preot care se îngrădește de erezie.

Motivele pentru care considerăm că sinodul din Creta este eretic sunt:

1. **Nu a statornicit hotar între Ortodoxie și erezie, dimpotrivă, a șters hotarul statornicit de către sinoadele mai vechi ale Bisericii.** Pentru acest motiv, conform canonului 8 de la Sinodul al III-lea Ecumenic, deciziile sale sunt nule, deoarece a luat decizii contrare sinoadelor anterioare.
2. **Nu a condamnat nicio erezie, nicio cugetare omenească contrară învățaturii lui Hristos,** dimpotrivă, acceptându-le pe toate ca partenerere de “dialog” ecumenic.
3. Deși apărătorii săi pretind că “nu a elaborat dogme și canoane”, **prin faptul că a atacat și modificat dogme și canoane vechi se poate spune că a creat dogme și canoane noi, eretice.**
4. **S-a desfășurat după principii care nu țin seama de egalitatea în har a episcopilor,** prin faptul că mulți episcopi nu au avut niciun drept de vot; sistemul de luare a deciziilor a fost conceput în așa fel încât să existe siguranța că orice încercare de apărare a Ortodoxiei nu va anula deciziile care urmau a se lua.
5. **A anulat dreptul Bisericilor Locale de a aproba sau respinge acest sinod,** acestea putând, potrivit art. 13 din *Regulamentul de organizare și desfășurare a Sfântului și Marelui Sinod*, să aducă la cunoștință credincioșilor deciziile luate, care au autoritate panortodoxă, fără a exista prevederi referitoare la vreo dezbateră, revizuire sau anulare a acestora de către sinoadele locale.
6. **A legiferat participarea Bisericii Ortodoxe la panerezia eclesiologică propovăduită de către Mișcarea Ecumenică, ratificând ecumenismul ca doctrină oficială a Bisericii.** După generații întregi de participare la mișcarea ecumenică și de cedări pe tărâmul doctrinei ortodoxe, conducerea Bisericilor Ortodoxe a legiferat toate aceste trădări prin documentul *Relațiile Bisericii Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine*, care este un angajament de participare legitimă la ecumenism, ce nu poate fi “explicitat, nuanțat și dezvoltat”, cum spune comunicatul Sfântului Sinod, din 29 octombrie, ci trebuie anulat de la un capăt la altul. Este evident că **scopul acestui sinod a fost ratificarea**

unora dintre documentele semnate în ascuns, pentru ca delegațiile ortodoxe să poată fi considerate, de către ceilalți membri CMB, parteneri legitimi ai “dialogului teologic” ecumenist.

7. **A ratificat *Constituția CMB* și *Declarația de la Toronto* ca izvoare de drept bisericesc ortodox, în ciuda faptului că aceste documente au un conținut eretic.**
8. **A anulat mărturisirea că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Apostolească și Sobornicească**, cu care se laudă comunicatul Sfântului Sinod al BOR, prin faptul că a ratificat premisa din *Declarația de la Toronto*, care spune că “din includerea în Consiliu, nu rezultă că fiecare biserică este obligată să vadă celelalte biserici ca biserici în adevăratul și deplinul sens al cuvântului” (*Declarația de la Toronto*, premisa IV.2), ceea ce înseamnă, pe cale de raționament logic, că **sinodul din Creta a fost de acord și a ratificat faptul că partenerii de dialog protestanți și catolici din CMB nu sunt obligați, la rândul lor, să vadă Biserica Ortodoxă nici măcar ca fiind Biserică în adevăratul și deplinul sens al cuvântului, darămite să recunoască faptul că “Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească”**. Încercând să justifice acceptarea “denumirii istorice de biserică” acordate ereticilor și schismaticilor, sinodalii au utilizat acest principiu din *Declarația de la Toronto*, prin care au dorit să arate că recunoașterea denumirii de “biserici” nu îi obligă, conform documentelor CMB, să considere acele “biserici” ca fiind în adevăratul și deplinul sens al cuvântului (**idee eretică în sine**, deoarece nu există biserică în adevăratul și deplinul sens al cuvântului și biserică în neadevăratul și nedeplinul sens al cuvântului, ci doar Biserică adevărată și secte, erezii și schisme). În realitate, au reușit ca, prin ratificarea acestui principiu ecumenist, **să recunoască dreptul celorlalte participante la dialogul CMB de a trata Biserica Ortodoxă ca pe una oarecare din CMB, de a nu o recunoaște nici măcar ca Biserică în adevăratul sens al cuvântului**. Acordul la această relativizare a eclesiologiei ortodoxe este **erezie**.
9. Prin acceptarea premisei IV.2 din *Declarația de la Toronto*, sinodul a invalidat orice șansă a Bisericii Ortodoxe de a-și face simțit mesajul mântuitor în rândul ereticilor și schismaticilor, principiu misionar pe care îl proclamă cu atâta emfază în deschiderea Documentului 6, ca argumentare a participării la CMB. **Dacă celelalte membre ale CMB nu**

sunt obligate să vadă Biserica Ortodoxă nici măcar ca Biserică în adevăratul sens al cuvântului, oare cum vor fi convinși credincioșii acelor comunități că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească?

10. Prin acceptarea principiului conform căruia “nicio membră CMB nu este obligată să-și modifice eclesiologia”, sinodul din Creta a invalidat toată activitatea sa presupus misionară în cadrul CMB, deoarece, dacă nicio comunitate eretică din CMB nu este obligată să-și modifice eclesiologia, atunci afirmarea eclesiologiei ortodoxe este inutilă în cadrul CMB, de vreme ce aceasta nu obligă la nimic pe partenerii de dialog ecumenic. **Mai mult, devine greu de înțeles de ce și-a schimbat Biserica Ortodoxă eclesiologia, de vreme ce principiul ecumenist spune că nu era obligată să o facă?**
11. Prin ratificarea premisei III.2 din *Declarația de la Toronto*, sinodul cretan a admis că Biserica Ortodoxă participă într-o organizație al cărei scop este “*un contact viu între biserici, să promoveze studiul și dezbaterrea problemelor ce privesc unitatea Bisericii*” (art. 19 al Documentului 6). **Oare despre ce Biserică este vorba în această premisă? Să fie vorba despre Biserica Ortodoxă? Să înțelegem că CMB lucrează pentru realizarea unității Bisericii Ortodoxe? Oare Biserica Ortodoxă nu este deja unitară și are nevoie de CMB ca să-i asigure unitatea?** Sau este vorba de fapt despre “adevărata Biserică” (din premisa IV.5 a *Declarației de la Toronto*), “Biserica Universală”, descrisă de premisa IV.3 a *Declarației de la Toronto* ca “mai cuprinzătoare decât apartenența la propriul trunchi eclesial”, sau “Sfânta Biserică Catolică pe care o mărturisesc Crezurile”, despre care se vorbește în prima teză a premisei IV.2 a *Declarației de la Toronto*, cea pe care sinodul a ratificat-o, adică **despre “Biserica” pe care ecumenismul dorește să o realizeze prin intermediul “contactului viu între biserici”?**
12. Contrar părerii apărătorilor sinodului din Creta, art. 19 al Documentului 6 **ratifică toate premisele eclesiologice ale *Declarației de la Toronto***, care are o **eclesiologie eretică**. Dovada cea mai grăitoare a acestui fapt este forma presinodală a documentului, în care se spunea: “Ele (Bisericile Ortodoxe membre ale CMB n. tr.) au convingerea profundă că **premisele eclesiologice ale *Declarației de la Toronto*** (1950)...”[1] (s.n.), adică “premisele” la plural, în timp mai jos era citată doar premisa III.2. Premisa IV.2 a fost adăugată în timpul

sinodului. De ce ar fi fost folosit pluralul, dacă sinodul ratifica doar premisa citată în text, așa cum afirmă apărătorii sinodului din Creta? **Este evident că în text este vorba despre toate premisele eclesiologice ale Declarației de la Toronto.**

13. În aceste condiții, aprobând toate premisele aceluși document ecumenist, **Biserica Ortodoxă a fost de acord cu eclesiologia eretică a acestuia**, despre care “are convingerea profundă că sunt de o importanță capitală pentru prezența Bisericii Ortodoxe în CMB”. Prin urmare, sinodul din Creta a fost de acord cu faptul că “apartenența la Biserica lui Hristos este mai cuprinzătoare decât apartenența la propriul trunchi eclesial” (premise IV.3), că “toate Bisericile creștine, inclusiv Biserica Romei, afirmă că nu există identitate completă între apartenența la Biserica Universală și apartenența la propria Biserică” (*ibidem*) cu alte cuvinte sinodul este de acord că **Biserica lui Hristos nu este Biserica Ortodoxă, ci o “Biserică” în care Biserica Ortodoxă este inclusă ca parte a aceleia, ceea ce este erezie**. Mai mult, în aceeași premisă se afirmă că membrele CMB, deci și Biserica Ortodoxă, “recunosc că există membri ai Bisericii *extra muros* (în afara zidurilor Bisericii), că aceia aparțin *aliquo modo* (în mod egal) Bisericii, și chiar că există *ecclesia extra ecclesiam* (Biserică în afara Bisericii)”. **Toate aceste afirmații sunt eretice, iar sinodul din Creta le ratifică și și le însușește și le impune în cugetarea ortodoxă**. În aceste condiții, ne întrebăm cum se mai poate spune că “Sfântul și Marele Sinod a mărturisit că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească și Sobornicească”, cum ia act în mod eronat comunicatul Sfântului Sinod al BOR, când de fapt acea “mărturisire” a fost făcută doar pentru liniștirea spiritelor ortodoxe, în timp ce prin acceptarea premiselor *Declarației de la Toronto* s-a acceptat tocmai contrariul?
14. Acceptând premisele *Declarației*, sinodul este de acord că în alte “biserici” există “elemente ale Bisericii adevărate”, care, evident, nu este Biserica Ortodoxă, ci “Biserica nevăzută” a eclesiologiei protestante. **Această idee este eretică**, deoarece în afara Bisericii lui Hristos, care este Biserica Ortodoxă, nu există decât grupări eretice și schismatice.
15. Acceptarea “denumirii istorice de biserici și confesiuni eterodoxe” este în consens cu spiritul *Declarației de la Toronto*, **în care membrele CMB se recunosc ca având diferite niveluri de bisericitate, idee cu totul**

străină cugetării ortodoxe. Afirmațiilor de genul “și părintele Stăniloie le numește biserici în scrierile sale” sau “termenul este folosit ca *terminus technicus*” sunt infirmate de Sfântul Chiril al Ierusalimului, în Cateheza XVIII, în care spune: “Cuvântul «biserică» are multe sensuri... Cineva ar putea afirma că, propriu vorbind și adevărat, și adunarea celor răi, a ereticilor... este tot biserică; **împotriva acestei afirmații Simbolul credinței te-a întărit și ți-a predat acest articol de credință:** Într-una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică, **ca să fugi de adunările lor spurcate și să rămâi pururea în sfânta, sobornicească Biserică** în care ai fost renăscut. Când te duci într-un oraș, nu întreba numai: «Unde este casa Domnului?», pentru că și celelalte erezii ale necredincioșilor îndrăznesc să numească vizuinele lor case ale Domnului, nici nu întreba numai: «Unde este biserica?», ci: «Unde este biserica cea sobornicească?»”[2] (s.n.). Din acest text vedem că termenul “biserică” nu poate fi folosit pentru a numi ereziile, chiar și atunci când îl folosim “propriu vorbind și adevărat”, adică în sensul său literal (din limba greacă) de “adunare” sau, în limbajul unor membri ai Sinodului Bisericii Greciei, ca *terminus technicus*. Faptul că trebuie să întrebăm de “biserica sobornicească” (ortodoxă) înseamnă că termenul nu poate fi folosit nici măcar din eroare pentru erezii, pentru a nu induce în eroare pe cei nefamiliarizați cu doctrina creștină.

16. **Ratificarea Constituției CMB statuează principiul minimalismului dogmatic în relațiile Bisericii Ortodoxe cu ereticii și schismaticii, ceea ce este inadmisibil.** Spre deosebire de citarea pe care o oferă sinodul din documentul CMB, în *Constituția CMB* nu se spune că pot fi membri ai CMB cei ce mărturisesc Sfânta Treime “în conformitate cu Simbolul Niceo-Constantinopolitan”, ceea ce înseamnă că pot fi membri ai CMB **și parteneri de dialog teologic ai Bisericii Ortodoxe** toți cei ce au o concepție oarecare despre Sfânta Treime, asta în condițiile în care diferențele de viziune despre Sfânta Treime au provocat ruperea Răsăritului de Apus și căderea din ortodoxie a papistășismului și, în consecință, condamnarea sa la două sinoade ecumenice, cel organizat în 869-870 de către patriarhul Fotie și cel din 1341, organizat de Sfântul Grigore Palama. După acest principiu al minimalismului dogmatic, până și demonii din ținutul gherghesenilor (Mt. 8,29; Mc. 5,7; Lc. 8, 28) ar putea fi membri ai CMB. Minimalismul dogmatic este principiul care stă la baza întregii construcții ecumeniste, care vizează o unitate exterioară a lumii

creștine, fără a pune accent pe adevărul de credință, **viziune care este eretică.**

17. Articolul 22 vorbește despre “condamnarea oricărei tentative de dezbinare a unității Bisericii din partea unor persoane individuale sau a unor grupuri, sub pretextul păstrării unei presupuse apărări a Ortodoxiei autentice”. Această prevedere pare a fi făcută special **pentru a pedepsi pe cei ce se opun, din interiorul Bisericii, ecumenismului.** În plus, ea exclude de la procesul receptării hotărârilor sinodului pliroma Bisericii, singura în măsură să spună dacă un sinod este sau nu este ortodox, prin faptul că cei ce s-ar opune deciziilor acestui sinod sunt catalogați apriori ca dușmani ai unității Bisericii și schismatici.
18. În documentul referitor la relația Bisericii Ortodoxe cu restul lumii se face elogiul ecologiei, care este o armă ideologică a New-Age-ului. Documentul prezintă Sfânta Biserică Ortodoxă ca pe o instituție omenească oarecare, angajată în procesul de realizare a paradisiului terestru globalist.
19. Documentul legat de „Sfânta Taină a Căsătoriei și impedimentele la aceasta”, prevederea de la II.5.ii deschide calea acceptării prin iconomie a căsătoriei mixte, între ortodocși și heterodocși, și, prin urmare, **legiferează ecumenismul la nivelul familiei.** Patriarhia Georgiei a considerat această prevedere o încălcare directă a canonului 72 a Sinodului Quinisext, enumerându-o între motivele principale ale neparticipării sale la sinodul din Creta. Lăsarea la latitudinea Bisericilor locale a aplicării iconomiei referitoare la căsătoriile mixte afectează unitatea de practică canonică a Bisericilor Ortodoxe în această problemă, creând premisele unor grave dezordini cauzate de această decizie controversată. În plus, prevederea potrivit căreia pentru Biserică impedimentele la căsătorie ale legii civile sunt la fel de importante ca și cele ale Bisericii deschide calea (auto)obligării Bisericii de a oficia “căsătorii” homosexuale sau măcar de a le accepta existența unor astfel de “căsătorii” la nivel civil.

Pentru toate aceste motive și pentru multe altele, pe care teologi de specialitate, le pot reliefa mai cu precizie, **considerăm sinodul din Creta o adunare eretică, iar acceptarea sa părtășie la erezie.** Din această cauză, am decis să ne îngrădim de erezie prin nepomenire și respectiv neparticipare la slujbele unde

sunt pomeniți ierarhii care s-au făcut părtași deciziilor sinodului din Creta.

Tâlcuirea canonului 31 Apostolic de către cei mai mari canoniști ai lumii ortodoxe spune: **“Iar câți se despart de episcopul lor mai înainte de Sinodiceasca cercetare, pentru că el propovăduiește în auzul tuturor vreo rea socoteală sau eres, unii ca aceia nu numai că cercetării celor de mai sus nu se supun, ci și cuviincioasei cinstei celor drept slăvitori se învrednicesc, după canonul 15 al celui 1 și 2 sobor”**. Iar ultimele două teze ale canonului 15 I-II prevăd: **“Că nu au osândit episcopi, ci minciuno-episcopi și minciuno-învățători. Și nu cu schismă au rupt unirea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și împărțiri”**. Unii afirmă sus și tare că a opri pomenirea Ierarhului la Sfânta Liturghie pe motiv de erezie (că predică erezia în public sau e în comuniune cu erezia) ar fi schismă. Dar acești oameni se pare că nu au noțiunea de ce înseamnă *schisma*, pe care după cum spune Sfântul Vasile cel Mare „nici sângele muceniciei nu îl poate spăla”. Schisma înseamnă depărtare de Hristos și de Biserica Lui, înseamnă lipsa Harului și a Mântuirii. Cine e în schismă nu mai are nici Har, nici Taine, nici Mântuire. Dar oare a opri pomenirea episcopului în caz că învață erezia e schismă? Canonul 15 de la Sinodul I-II Constantinopol din *Pidalion* ne spune că cei (Preotul) care opresc pomenirea pentru că episcopul e în erezie, atunci acei preoți nu numai că nu se fac vinovați de schismă, ci și de mare cinste sunt învredniciți, ca unii care au ferit Biserica de schismă, tocmai prin oprirea pomenirii și îngrădirea de Episcopul ce învață erezia.

Iată că prin oprirea pomenirii, Preotul și credincioșii se îngrădesc de erezia propagată prin episcopul respectiv, la fel și Episcopul se îngrădește de mitropolit, mitropolitul de sinod, sinodul de patriarh, Biserica Autocefală de altă Biserică Autocefală, etc.

Dacă cei care au întrerupt pomenirea episcopului pe motiv de erezie și numai pe acest motiv ar fi schismatici (rupți de Biserică) ar însemna că Sfântul Maxim Mărturisitorul a murit schismatic, Sfântul Teodor Studitul a murit schismatic, Sfântul Marcu al Efesului a murit schismatic, etc. Să nu fie!

Pleiada de sfinți ai Bisericii s-au îngrădit pe ei înșiși de erezie prin întreruperea pomenirii canonice a Episcopului locului.

Toți Sfinții după ce au întrerupt pomenirea episcopului (numit de

canoane *pseudo-episcop*, sau *minciuno-episcop* - din moment ce nu înfierează erezia) au continuat să slujească Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și toate Tainele Bisericii, rămânând în deplină comuniune cu Biserica Ortodoxă, dar îngrădindu-se de numitul Episcop de care aparține. În momentul în care un episcop se leapădă public de erezie și mărturisește ortodox, se reia și pomenirea lui de către preoți.

Din momentul încetării pomenirii, nicio caterisire nu îi atinge pe cei ce au întrerupt pomenirea, pentru că Episcopul care se află în erezie nu are puterea de a caterisi pe nimeni. Sfântul Ignatie Teoforul spune că nu poate exista Biserică fără episcop și fără preoți, iar episcopul este ca o chitară, iar preoții sunt corzile chitării. Dar tot Sfântul Ignatie Teoforul spune că, în cazul în care Episcopul este în erezie, trebuie să te desparți de el, ca de un lup în blană de oaie, iar Sfântul Ioan Hrisostom spune că trebuie să fugim de ei și să ne delimităm de ei.

Iată că sintagma „Biserică fără Episcop nu există” e valabilă numai în vreme de pace pentru Biserică, dar dacă un Sinod devine tâlhăresc, atunci se schimbă situația, nu mai suntem datori a asculta de Episcopul ce are părtășie cu Sinodul Tâlhăresc, iar preotul în deplinătatea Preoției harice ce o are de la Hristos, nu de la Episcop, care este doar organul prin care se dă Harul Preoției, slujește în continuare până ce se adună un Sinod al Ortodocșilor care va anatematiza pe acei episcopi eretici și sinoadele lor.

Am expus pe scurt învățătura ortodoxă despre îngrădirea de erezie. Așa a procedat și Sfântul Munte Athos pe timpul Patriarhului de tristă amintire Athenagoras, dar și Mitropoliți din Biserica Greacă și Sfântul Paisie Aghioritul ce au oprit pomenirea Patriarhului Athenagoras în istoria recentă, între anii 1970-1973.

Despre Mănăstirile din Sfântul Munte avem mărturia că sunt mulți Ieromonahi care nu mai pomenesc demult la Chilia și Mănăstiri athonite pe Patriarhul Bartolomeu al Constantinopolului. Ucenicul Cuviosului Efrem Katunakiotul ne-a confirmat că la el la chilie niciodată nu a fost pomenit numele Patriarhului Bartolomeu. Nici Mitropolitul Augustin de Florina în ultimii 30-40 de ani nu a pomenit pe niciunul dintre Patriarhii ecumeniști ai Constantinopolului. Numai cei răuvoitori și ignoranți îi vor numi schismatici pe cei care se îngrădesc de eretici și erezie...

Ascultarea este până la erezie, iar ruperea comuniunii nu este față

de Biserică, ci, față de Episcopul, Preotul sau Patriarhul care învață erezia, conform Sfinților Părinți și Canonelor amintite mai sus.

Unii au impresia greșită că dacă nu mai pomenesc Episcopul, s-au rupt de Biserică. Biserica este *Hristo-centrică*, nu *Episcopo-centrică*. Dacă Episcopul învață ortodox, atunci el păstrează Ierarhia și Succesiunea Apostolică, dacă însă nu învață ortodox, nu mai are niciun rol, numit fiind *minciuno-episcop* (*Canonul 15 al Sinodului I-II de la Constantinopol*). Sfântul Ierarh Marcu Evghenicul a murit în afara comuniunii cu Patriarhia Constantinopolului, rupându-se de ea și a cerut ca la înmormântarea lui să nu vină vreun Episcop sau vreun cleric care semnase unirea cu papistașii.

Mulți sfinți mari (Sfântul Teodor Studitul, Sfântul Maxim Mărturisitorul, Sfântul Ioan Damaschin, etc.) au întrerupt comuniunea cu episcopii eretici, iar după mintea unor „teologi” ar însemna că acești sfinți nu sunt sfinți, ci „schismatici” și „rupți de Biserică”. Nu este vorba de „revoltă” sau de „repulsie” față de un om sau Patriarh, ci e vorba de îngrădire față de erezia promovată de acel om sau Patriarh.

Întreruperea pomenirii este pedagogică, este o delimitare față de idei și muștrare față de persoană (grup de persoane). Întreruperea pomenirii nu este același lucru cu anatema, ci este un mod de a atrage atenția unui frate ortodox ce a alunecat pe căi greșite (înșelări și erezii) și de delimitare față de ce nu este ortodox în ideile sale sau faptele sale. Din acest motiv, considerăm că este o datorie de conștiință să ne îngrădim și noi de erezie alături de preoții nepomenitori, de unii duhovnici cu viață sporită și de mulți viețuitori din schituri și mănăstiri, rămânând astfel **în Sfânta noastră Biserică Ortodoxă din România, nefăcând niciun pas în afara acesteia, nesustținând niciun fel de schismă în Biserică, nemanifestând niciun fel de atitudine necuviincioasă față de conducerea acesteia.** Pentru manifestarea acestei atitudini, permise de canoanele Sfintei Biserici, considerăm că nu se cuvine să fim supuși niciunei cercetări disciplinare sau represiuni.

Nu a existat și nici nu va exista nici cea mai mică intenție de a ne separa de Biserica Ortodoxă, în care ne-am născut duhovnicește și continuăm să viem, pe care am moștenit-o din moși-strămoși neschimbată de două mii de ani și o mărturisim ca singura adevărată Biserică a lui Hristos. Cei 25 de arhieri români prezenți la sinodul din Creta au creat un precedent unic în viața Bisericii, prin

care au introdus o autoritate și un reper normativ pe linie de Credință, semnând documente în numele întregii Biserici Ortodoxe din România și erijându-se în reprezentanți ai întregii plirome ortodoxe românești. Considerăm că acest nou tip de autoritate, care dorește să se impună ca normă de Credință, este o abatere de la practica de milenii a Bisericii, instituind o formă de conducere unilaterală, ruptă și de comuniunea existentă în Biserică, și de elementul sobornicesc al acestei comuniuni. Lipsa noastră de reprezentare ortodoxă în sinod ne justifică să nu acceptăm aceste documente, elaborate și semnate împotriva conștiinței noastre ortodoxe. Pentru ce s-a semnat la sinod trebuie să răspundă cei implicați. Suntem de acord cu faptul că, prin participarea și semnarea documentelor sinodului din Creta, dar și prin ratificarea acestuia, în cadrul sesiunii din 29 octombrie 2016 a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe din România, **ierarhii români s-au făcut părtași la erezia eclesiologică ecumenistă, adoptată de acest sinod.**

O studiere profundă și în frica de Dumnezeu măcar a Sfinților Părinți și a Marilor Duhovnici și teologi ai secolului XX va demonstra că sunt în totală contradicție cu aceștia cu privire la aceste grave probleme. Ne referim în mod deosebit la: Sfântul Ierarh Nicolae Velimirovici, Sfântul Iustin Popovici, Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul, Sfântul Ioan Maximovici, Sfântul Ioan Hozevitul, Sfântul Nectarie al Eghinei, Sfântul Ierarh Filaret al Bisericii Ortodoxe Ruse din Diaspora, Sfântul Luca al Crimeii, Mitropolitul Averchie Taușev, Cuviosul Filothei Zervakos, Pr. Prof. Theodoros Zisis, Prof. Dimitrios Tselenghidis, Pr. Prof. Georgheos Metallinos, Părinții Arsenie Papacioc și Iustin Pârvu. Cum se poate face abstracție în mod atât de ostentativ, la nivelul Bisericii Ortodoxe din România, al teologiei românești și implicit al pregătirilor și deciziilor sinodului din Creta, de poziția și Teologia acestor mari trăitori și Mărturisitori ai Ortodoxiei contemporane în gravele probleme cu care se confruntă Biserica și lumea actuală?

De aceea, lipsa condamnării la acest sinod și după întoarcerea celor ce au participat la el a oricăror forme de erezii și schisme, precum și a tuturor ideologiilor distructive, fără precedent în întreaga omenire, conduce la concluzia că toate documentele au fost pregătite și hotărâte în mod premeditat și semnate intenționat, cu bună știință, fapt dovedit și de toate celelalte nereguli și presiuni semnalate de ierarhii care nu au semnat și de celelalte Biserici care nu au participat. Lipsa condamnării presupune asumare, părtașie și consimțire la care

nu putem adera prin participanții la sinod. Cu ce nu contești ești de acord. Tocmai de aceea și în acest context noi am întrerupt pomenirea ierarhului și nu recunoaștem acest pseudosinod, pentru a nu ne face părtași acestor grave compromisuri. Prin urmare, până în momentul în care Episcopul nostru se va dezice de hotărârile sinodului din Creta, își va retrage semnătura de pe acele hotărâri și va milita pentru invalidarea acestora în cadrul Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe din România, ne vom ruga la Sfânta Liturghie și în ecteniile celorlalte slujbe bisericești în care sunt pomeniți întâistătorii Bisericii, cu expresia **“pe toți arhieriei ortodocși, care drept învață cuvântul adevărului”**. Prin aceasta este pomenit implicit și arhierul locului, în măsura în care este ortodox și drept învață cuvântul adevărului. Pomenirea la sfântul altar a ierarhului se va relua în momentul în care se va dezice de deciziile sinodului și-și va retrage semnătura de pe documentele sinodale.

Demersul de nepomenire a ierarhului nu reprezintă o dovadă de neascultare și neorânduială în Biserică, merită să producă tulburare, ci dorința noastră de a rămâne în frica lui Dumnezeu. Măsura vizează îngrădirea împotriva ereziei sau a părtășiei cu erezia, **nicidecum separarea de Sfânta Biserică Ortodoxă**, ai cărei fii credincioși continuăm să fim, potrivit prevederilor canonului 31 Apostolic și canonului 15 de la Sinodul I-II Constantinopol, care atenționează că cei ce, prin nepomenirea ierarhului, se îngrădesc de erezie sau de părtășie cu erezia **nu se vor supune certării sau caterisirii**, deoarece “nu cu schismă au rupt unitatea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și de împărțiri” (ultima teză a canonului 15, I-II Constantinopol).

Dumnezeu să ne ajute și să ne ferească de orice formă de rătăcire și de părtășia cu erezia! Amândouă produc căderea din har și din duhul curat ortodox. Sfântul Ierarh Luca al Crimeii spunea prin anii '50 căci dacă ecumenismul va fi recunoscut oficial în Biserica Ortodoxă, atunci vom asista la instaurarea totalitarismului spiritual în sânul acesteia. Și dacă înțelepciunea poporului care zice că între fals și original, timpul face diferența, s-a probat cu prisosință, atunci și demersul nostru are și va avea același ecou, dacă a fost de la oameni și nu de la Dumnezeu. Noi, dacă vrem mântuirea, nu ne ridicăm împotriva ierarhilor sau a Episcopului, ci vrem să rămânem în Adevăr și în lupta cea bună alături de toți Sfinții din decursul veacurilor și vrem să-i spunem Episcopului nostru cu smerenie și cu dragoste că aceasta este calea de urmat și că nu avem nimic cu el personal. Dacă se va alătura Sfinților și la ceea ce-i cerem noi în lumina Sfinților, va fi mare

bucurie pentru nenumărate suflete, iar dacă nu, trebuie să-i spunem cu demnitate și smerenie că “noi trebuie să-L ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni” (Faptele Apostolilor 5, 29) și că noi nu dorim să ne facem eretici, nici să ne dăm bisericile ereticilor.

Consider că urmările sinodului din Creta sunt vizibile cu ochiul liber, deoarece nu sunt sprijinit în parohia încredințată mie în lupta pentru ortodoxie și contra ereziilor și învățăturilor greșite, de către superiorii mei. Poporul replică următoarele: de ce nu vin superiorii dumneavoastră(protopop, consilieri episcopiei, episcopul) să ne spună tot așa, că atunci v-am crede.

În calitate de preot ortodox mă simt umilit și înjosit prin faptul că a fost primit un preot unit(greco-catolic) și pus în funcția de preot ortodox fără a avea hirotonie ortodoxă, în felul acesta fiind pus la egalitate cu preoții ortodocși și apreciat că face misiune mai bună decât mulți preoți ortodocși.

Nu accept primirea la Ortodoxie decât prin Botez Ortodox, restul nefiind botez.

Nu voi administra Taine celor care nu au botez ortodox.

Refuz să calc în picioare semnul Sfântei Cruci care este încadrat în pardoseala bisericii parohiei Drighiu.

Nu trec la schismatici, nu mă rup de Biserica Ortodoxă, rămân în Patriarhia Ortodoxă din România, Mitropolia Clujului, Maramureșului și Sălajului și Episcopia Sălajului. Nu voi pomeni alt episcop la slujbe.

Data 24.03.2024

Credincioși:

Preot paroh

Mihai Negrean

Preoteasa,

Gabriela Negrean

Ca urmare a acestei scrisori, Episcopia Sălaj l-a anunțat pe părintele Mihai Negrean că a demarat procesul de cercetare canonică a sfinției sale, adică persecutarea în vederea caterisirii.

PATRIARHIA ROMÂNĂ
MITROPOLIA CLUJULUI, MARAMUREȘULUI ȘI SĂLAJULUI
EPISCOPIA SĂLAJULUI

450145 - Zalău, str. Episcopiei, nr. 1, jud. Sălaj
Tel. / Fax: 0360-100321, e-mail: episcopiasalajului@yahoo.com

Sectorul administrativ-bisericesc

Nr. 365 / 27 martie 2024

Preacucerniciei Sale,
Preacucernicului Părinte **Mihai Negrean**

Preacucernice Părinte,

Potrivit Articolului 11, alin. 1 din *Regulamentul Autorităților Canonice Disciplinare și al Instanțelor de Judecată ale Bisericii Ortodoxe Române* „*Schisma este despărțirea de Biserică prin acțiuni sau interpretări publice deosebite ale unor norme de disciplină, morală și cult din învățătura și Tradiția Bisericii*”.

Întrucât Preacucernicia Voastră, prin scrisoarea adresată Preasfințitului Părinte Petroniu, înregistrată la Centrul Eparhial al Episcopiei Sălajului cu numărul 364 din 27 martie 2024, ați afirmat că nu îl mai pomeniți la Sfânta Liturghie și la celelalte slujbe pe Ierarhul locului, vă aducem la cunoștință faptul că în baza temeiului mai sus amintit, **începând de astăzi, 27 martie 2024, Preasfințitul Părinte Petroniu vă oprește de la săvârșirea oricărei slujbe bisericești.** În perioada următoare vom demara o cercetare canonică privind situația Preacucerniciei Voastre, potrivit prevederilor *Regulamentului Autorităților Canonice Disciplinare și al Instanțelor de Judecată ale Bisericii Ortodoxe Române.*

Din încredințarea Preasfințitului Părinte Petroniu, Episcopul Sălajului,

Consilier administrativ-bisericesc

Pr. *Adrian Onica*
Pr. Adrian Onica

